

Kveldur hav ein skumming lagt
 over all naturens prakt
 Verdens stid og lemur du er nu dött heu
 I det fjerne Ísland, ved Genesarsjós strand
 vandur Jesús i den stille midnattstund
 Trest og sár, einsom gár
 han som skapte verdu og du forstår
 Han vil tale med sin fæd
 om hvad han på hjertet har
 om vår frelse ved hans dyre blod og sár

Jesús kallar deg idag
 Hvert og sánt syk og svakt
 Han vil skjente deg sin dyrbare Gud,
 Hede deg i nådens drakt
 på sin brune skulder lagt
 vil han bære deg til himlens herlighed
 Stans og høy og du bør
 lytte til og lukke opp din nådens dør
 For blant alt hvad jeg har hørt
 neppe noe meg har ført
 som at Jesús har for meg har bønn Guds ført